

Wij hebben ze bemind in haare leven, vergeten
wij ze niet na haare dood.

Niets wat sterflijk is, is duurzaam, en al
het geluk van deze wereld verdwijnt op den oogeblik dat
men meent het volkomenlyk te genieten. (H. Hieron.)

BIDT VOOR DE ZIEL
VAN MADAME

ARTHUR ROMBAUT,

vorig Marie-Rachel Spitaels,

overleden te Schoorisse den 4 Juni 1873,
in den ouderdom van 32 jaren & 5 maanden, voorzien
van de III. Sacramenten der stervenden.

Zij gaf haare geest zonder poging en zonder pijn: Zij viel gelijkt
eene bloem afgehaakt door het staal van den maaijer.

Waarom was mijne kwaal zonder hoop en waarom heeft zij
de heelmot te leugesteld?... Omdat gij, Heer, gehandeld hebt
volgens uwen goddelijken wil. *Job 7. Jer. 15.*

Het hart van haren man stelde in haare zinnige vrouw; want
zij bemindde hem gelijkt haare leven. Niets dan de dood kon hen
scheiden. *Prov. 31. I Reg. 20. Ruth. 1.*

Zij kleepte den arme die zonder kleederen was... deed de oog-
gen van de weduwe niet wachten... de wees at van haare brood.

Van hare teedere jeugheid aan Maria toegewijd, had zij de Moe-
der Gods voor hare moeder gekozen. *H. Ephrem.*

De grootste vreugd verjaagt de dreuve bezings smarten,
Een jonge zoon ziet 't licht... 't iode echtgenooten's weuoch!
Acht! korte vreugd! de rouw acheit mans en vrienden herten,
De jonge moeder sterft! Steun hier op niets, o menoch!

Vaarwel, liebe echtgenoot, ik vertrou u ons kind: Kweek
het op in de orens des Heeren... gij zijt in droefheid,
maar ik zal u wederom zien en uw hart zal zich verblijden.

H. Joan. 16, 22.

R. I. P.